



توسعه پایدار در راستای نقش سیرکولاسیون هوا در اقلیم معتدل و مرطوب

بهنام خیری^{۱*}، حمید رضا ناصر نصیر^۲، وحید شالی امینی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری (دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس تحصیلات تکمیلی علوم و

تحقیقات ساوه، گروه معماری، ساوه، ایران)*

۲- مدرس دانشگاه هنر و معماری واحد تهران مرکزی

۳- عضو هیئت علمی دانشگاه هنر و معماری واحد تهران مرکزی

khanetarh@yahoo.com

چکیده

توسعه پایدار در معماری دارای حوزه های گوناگونی است. یکی از این حوزه ها توجه به اقلیم (اقلیم معتدل و مرطوب) است. در این راستا به تحلیل اقلیمی و راه رسیدن به توسعه پایدار در اقلیم معتدل و مرطوب می پردازیم. یکی از این راه ها بهره گیری از معماری بومی مناطق است. برای رسیدن به معماری بومی مناطق معتدل و مرطوب از جمله شهرستان آمل در استان مازندران عوامل متعددی تاثیر گذار هستند. در این مقاله به سیرکولاسیون جریان هوا پرداخته شده است، چرا که رطوبت در این نواحی زیاد است و می بایست از راکد شدن جریان هوا جلوگیری به عمل آورد، که این خود یکی از راه های استفاده کم از تجهیزات مکانیکی و جایگزینی آن با معماری بومی منطقه و در نهایت گامی رو به جلو در بحث توسعه پایدار در اقلیم معتدل و مرطوب به حساب می آید. روش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است. نتایج به دست آمده از این پژوهش با هدف معماری پایدار و راه های مفید جهت بهره گیری از جریان هوا در اقلیم معتدل و مرطوب است.

کلمات کلیدی: معماری پایدار، اقلیم معتدل و مرطوب، سیرکولاسیون هوا، تهویه طبیعی

۱- مقدمه

معماری پایدار، که در واقع زیرمجموعه طراحی پایدار است را شاید بتوان یکی از جریان های مهم معاصر به حساب آورد که عکس العملی منطقی در برابر مسایل و مشکلات عصر صنعت به شمار می رود. برای مثال، ۵۰ درصد از ذخایر سوختی در ساختمان ها مصرف می شود که این به نوبه خود منجر به بحران های زیست محیطی شده و خواهد شد.

(<http://hamshahronline.ir>). در بحث توسعه پایدار و به طبع آن معماری پایدار اینکه هر ساختمان باید با بستر و محیط پیرامون خود تعامل داشته باشد به امری بدیهی مبدل شده است. قسمت بحث بر انگیز و مورد توجه این امر چگونگی برقراری تعامل و نوع تدابیر در نظر گرفته شده می باشد. این درست همان مطلبی است که سالها پیش ساکنان این مرز و بوم با مهارت های ویژه از آن بهره جسته اند و با اجرای فنون و قواعد خاص در زمینه استفاده بهینه از انرژی ها و منابع طبیعی به خصوص خورشید و باد و هماهنگی با اقلیم از آن استفاده کرده اند. (زندیه، ۱۳۸۹: ۲)

در نهایت می توان گفت که توسعه ی پایدار مفهومی جامع دارد و به تمام جنبه های زندگی انسان مربوط می شود و اجرای مدل های توسعه پایدار نیاز به تغییرات اساسی در سیاست های ملی و بین المللی دارد به طور کلی پایداری محیطی با هدف حفظ محیط زیست بر موارد زیر تاکید دارد:

- کاهش اتلاف و پخش انرژی در محیط

- کاهش تولید تاثیر گذارنده ها بر سلامت انسان و رفع سموم مواد. (ملت پرست، ۱۳۸۸: ۱۲۲)



۱-۱- اصول معماری پایدار

برخی بناها دارای ویژگی‌ها و خصوصیت‌هایی هستند که آنها را در زمره بناهای پایدار قرار می‌دهد. اصولی که باید رعایت شود تا یک بنا به عنوان یک معماری پایدار طبقه بندی شود، عبارت است از: اصل اول، حفظ انرژی: بنا باید طوری ساخته شود که نیاز ساختمان به سوخت‌های فسیلی را به حداقل برساند. اصل دوم، هماهنگی با اقلیم: بناها باید طوری طراحی شوند که با اقلیم و منابع انرژی موجود در محل احداث هماهنگی داشته و کار کند.

اصل سوم، کاهش استفاده از منابع جدید مصالح: ساختمان‌ها بایستی به گونه‌ای طراحی شوند که میزان استفاده از منابع جدید را تا حد ممکن کاهش داده و در پایان عمر مفید خود برای ساختن بنای جدید، خود به عنوان منبع جدید به کار روند. اصل چهارم، برآوردن نیازهای ساکنان: در معماری پایدار برآورده شدن نیازهای روحی و جسمی ساکنان از اهمیت خاصی برخوردار است.

اصل پنجم، هماهنگی با سایت: بنا باید با ملایمت در زمین سایت خود قرار گیرد و با محیط اطراف سنخیت داشته باشد. اصل ششم، کل‌گرایی: تمام اصول معماری پایدار باید در یک پروسه کامل که منجر به ساخته شدن محیط زیست سالم می‌شود، تجسم یابد. (قیاسوند، ۱۳۸۵: ۴)

۱-۲- ویژگی‌های معماری بومی مناطق معتدل و مرطوب

معماری بومی این مناطق که بیشتر کرانه‌های دریای خزر و دامنه‌های شمالی کوه‌های البرز را شامل می‌شود، به طور کلی دارای ویژگی‌های زیر است:

۱- در نواحی بسیار مرطوب کرانه‌های نزدیک به دریا برای حفاظت ساختمان از رطوبت بیش از حد زمین، خانه‌ها بر روی پایه‌های چوبی ساخته شده‌اند. ولی در دامنه‌های کوه‌ها که رطوبت کمتر است، معمولاً خانه‌ها بر روی پایه‌هایی از سنگ و گل و در پایه‌های موارد بر روی گریه رودها بنا شده‌اند.

۲- برای حفاظت اتاق‌ها از باران، ایوانک‌های عریض و سرپوشیده‌ای در اطراف اتاق‌ها ساخته‌اند. این فضاها، در بسیاری از ماه‌های سال برای کار و استراحت و در پاره‌ای موارد برای نگهداری محصولات کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۳- بیشتر ساختمان‌ها با مصالحی با حداقل ظرفیت حرارتی بنا شده‌اند و در صورت استفاده از مصالح ساختمانی سنگین، ضخامت آنها در حداقل میزان ممکن حفظ شده است (در این مناطق بهتر است از مصالح ساختمانی سبک استفاده شود. زمانی که نوسان دمای روزانه‌ی هوا کم است. ذخیره‌ی حرارت هیچ اهمیتی ندارد و علاوه بر این، مصالح ساختمانی سنگین تا حدود زیادی تأثیر تهویه و کوران را که یکی از ضروریات در این منطقه است کاهش می‌دهند).

۴- در تمام ساختمان‌هایی که این مناطق، بدون استثناء از کوران و تهویه‌ی طبیعی استفاده می‌شود. به طور کلی، پلان‌ها گسترده و باز و فرم کالبدی آنها بیشتر شکل‌های هندسی، طویل و باریک است. به منظور حداکثر استفاده از وزش باد در ایجاد تهویه‌ی طبیعی در داخل اتاق‌ها، جهت قرارگیری ساختمان‌ها با توجه به جهت وزش نسیم‌های دریا تعیین شده است. در نقاطی که بادهای شدید و طولانی می‌وزد قسمت‌های رو به باد ساختمان‌ها کاملاً بسته است.

۵- به منظور استفاده ی هر چه بیشتر از جریان هوا، همچنین به دلیل فراوانی آب و امکان دسترسی به آن در هر نقطه، ساختمان ها به صورت غیر متمرکز و پراکنده در مجموعه سازماندهی شده است.

۶- به دلیل بارندگی زیاد در این مناطق بام ها شیب دار است و شیب بیشتر آنها تند است. (کسمایی، ۱۳۹۱: ۸۶)

۱-۳- اصول بهره گیری از جریان هوا در تهویه ساختمان

در مورد تهویه در ساختمان باید به این نکته توجه داشت که سرعت هوا در نقاط مختلف یک اتاق متفاوت است و اندازه گیری این سرعت در یک نقطه از اتاق، لزوماً نشان دهنده ی شرایط نقاط دیگر اتاق نیست. همچنین سرعت مطلوب جریان هوا در اتاق، به نوع فعالیتی که در آن اتاق انجام می شود و خصوصیات اقلیمی محل آن بستگی دارد. سرعت مورد نیاز جریان هوا برای ایجاد آسایش در یک فضا نیز، به دما و رطوبت هوا و فعالیت فیزیکی افراد مورد نظر بستگی دارد. به طور مثال، در اتاق نشیمن یک ساختمان مسکونی که معمولاً افراد همیشه در حالت نشسته هستند، بهترین شرایط تهویه زمانی فراهم می شود که هوا در تمام نقاط اتاق با سرعت مساوی جریان یابد و جریان اصلی هوا در ارتفاع سر و شانه ی افراد - یعنی در ارتفاع ۷۰ تا ۱۲۰ سانتی متری از کف اتاق- باشد. بهترین معیار ارزیابی شرایط تهویه در این حالت میانگین سرعت هوا در ارتفاع یک متری از کف اتاق است. (کسمایی، ۱۳۹۱: ۶۶)

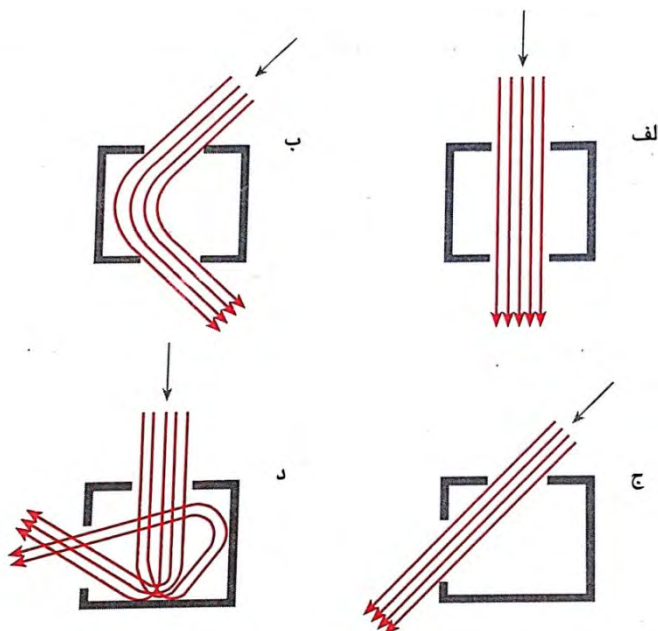
۱-۴- موقعیت پنجره و تأثیر آن در وضعیت تهویه ی طبیعی

موقعیت پنجره ی اتاق نسبت به جهت وزش باد، تأثیر زیادی در وضعیت تهویه طبیعی در داخل آن اتاق دارد. مهم ترین اصل ایجاد شرایط تهویه ی مؤثر و قابل استفاده این است که قسمت های باز شو در دو قسمت رو به باد و پشت به باد قرار داشته باشند.

تا مدت ها پیش، باور عمومی بر این بود که برای ایجاد حداکثر جریان هوا در یک اتاق باید پنجره های رو به باد و پشت به باد آن کاملاً مقابل و هم عمود بر جهت باد قرار گیرند. همچنین تصور می شد عمود نبودن جهت وزش باد بر سطح پنجره باعث کاهش سرعت باد در داخل ساختمان می شود. ولی مطالعات و آزمایش هایی که در دو دهه اخیر در این مورد انجام شده، نشان می دهد که همیشه چنین نبوده و گاهی- به ویژه در مواردی که ایجاد جریان هوا در تمام نقاط یک اتاق ضرورت دارد- مناسب ترین تهویه زمانی انجام می شود که جهت وزش باد نسبت به سطح پنجره مایل باشد.

(کسمایی، ۱۳۹۱: ۶۷)

نتایج این آزمایش ها و مشاهدات انجام شده بر روی ساختمان های موجود نشان می دهد که اگر اتاقی دارای پنجره هایی در قسمت های رو به باد و پشت به باد باشد، هنگامی که باد به طور عمودی به پنجره ی رو به باد وزید هوا از پنجره ی رو به باد وارد اتاق می شود و به طور مستقیم و بدون تغییر جهت از پنجره ی پشت به باد خارج می گردد. در نتیجه، در این حالت نقاطی از اتاق که در مسیر جریان



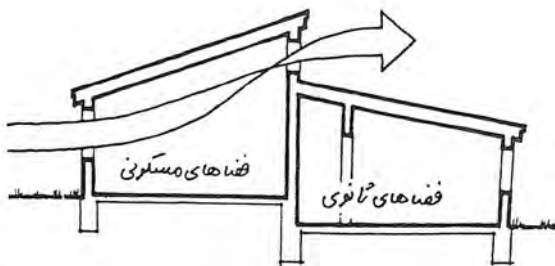
شکل شماره (۱)

هوا قرار ندارند، به طور مؤثر تحت تأثیر جریان هوا قرار نمی گیرند (شکل شماره ۱ - الف). ولی هنگامی که جهت وزش باد نسبت به پنجره ی رو به باد مایل باشد، تقریباً تمام نقاط اتاق تحت تأثیر جریان هوا قرار می گیرد و باد با یک حرکت دایره ای شکل، در طول دیوارها و گوشه های اتاق به جریان می افتد (شکل شماره ۱- ب). اگر پنجره های اتاقی در دیوارهای مجاور هم تعبیه شده باشند، وضعیت تهویه ی طبیعی زمانی مطلوب است که جهت وزش باد، عمود بر سطح پنجره ی رو به باد باشد (شکل شماره ۱- الف تا د). (کسمایی، ۱۳۹۰: ۶۷ و ۶۸)

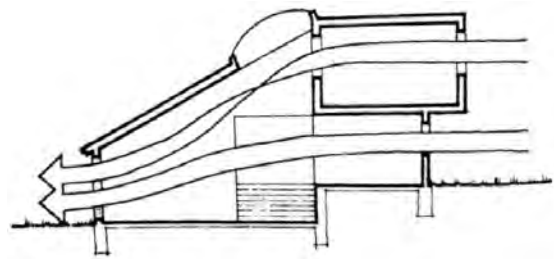
۱-۵-۱- راه هایی در جهت بهره گیری و سیرکلاسیون طبیعی جریان هوا

۱-۵-۱-۱- استفاده از پلان آزاد جهت تهویه

نباید جلوی جریان نسیم که از یک پنجره وارد ساختمان و از پنجره دیگری خارج می شود را با دیوار یا قرار دادن لوازم دیگر مسدود کرد، زیرا با این عمل جریان تهویه طبیعی در خانه کاهش خواهد یافت. جهت استفاده حداکثر از تهویه طبیعی، دیوارها و پانل های داخلی باید قابل جابه جایی باشند و در مقابل جریان هوا کمترین مقاومت را از خود نشان دهند. پلان کاملاً باز و بدون دیوار بهترین طریقه استفاده از جریان هواست. ولی این کار فقط در آپارتمان های کوچک و یا قسمت هایی از خانه که اشرف اهمیت ندارند، ممکن است. نصب پنجره هایی با شیشه های کدر و درب ها و دیوارهایی که روی آن دریچه های تهویه هوا نصب شده است در عین اینکه مانع از اشرف اطاقهای می شوند، جریان هوا را مسدود نمی کنند. استفاده از پانل های تاشو و متحرک جهت اتاقهایی که موارد استفاده مختلف دارند نیز مفید می باشد (شکل شماره ۲ و ۳) (قبادیان، ۱۳۹۰: ۱۶۰)



شکل شماره (۳): جهت تهویه صحیح باید ورودی و خروجی هوا در هر اتاق در نظر گرفته شود. بدین منظور در سال های ۱۹۶۰ و ۱۹۵۰ از بام های دو طرفه و دریچه های هوا و یا پنجره های متحرک زیر سقف استفاده می شده است. (قبادیان، ۱۳۹۰، ص ۱۶۰)



شکل شماره (۲): طراحی آزاد در مقطع می تواند به گونه ای باشد تا عدم اشرف هر قسمت از خانه حفظ شود. (قبادیان، ۱۳۹۰، ص ۱۵۹)

۱-۵-۱-۲- ایجاد فضای عمودی جهت تهویه هوا

حتی اگر باد در خارج از ساختمان نوزد، هوای گرم در داخل بنا رو به بالا صعود کرده و جریان خواهد یافت. اگر چه در صورت عدم استفاده از وسایل مکانیکی این جریان به کندی انجام خواهد شد. توانایی این جریان جهت تهویه ساختمان بستگی به این دارد که مسیر صعود هوا مسدود نشده باشد. این جریان در ساختمان هایی که هوا بین طبقات آن ارتباطی ندارد مؤثر نخواهد بود ولی اگر ارتفاع اتاق ها زیاد باشد و یا ارتباط بین طبقات برقرار باشد هوا جریا خواهد یافت. قرار دادن راه پله در وسط خانه جهت تهویه عمودی ساختمان بسیار مؤثر خواهد بود به شرط آنکه محوطه راه پله محصور نشده باشد. (قبادیان، ۱۳۹۰: ۱۶۲)

نصب پنجره هایی با شیشه های کدر و درب ها و دیوارهایی که روی آن دریچه های تهویه هوا نصب شده است در عین اینکه مانع از اشرف اطاقهای می شوند ، جریان هوا را مسدود نمی کنند. استفاده از پانل های تاشو و متحرک جهت اتاقهایی که موافق استفاده مختلف دارند نیز مفید می باشد. (قبادیان، ۱۳۹۰: ۶۰)

۱-۵-۳- استفاده از ناهمواری های روی زمین ، ساختمان ها و گیاهان جهت استفاده از نسیم تابستان

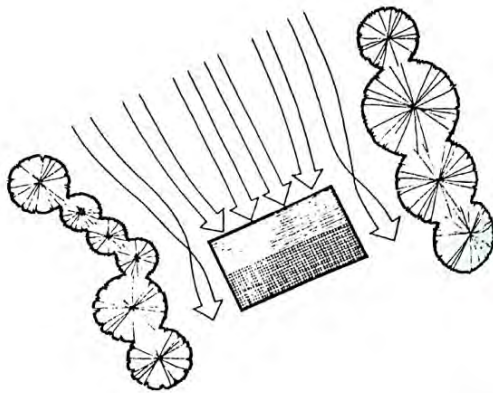
- قیف باد

با کاشت درختان می توان جهت باد را به سوی خانه هدایت کرد . در اینجا ردیف درختان مسیر خیابان را پوشانده و با سایت تطبیق پیدا کرده است. (شکل شماره ۴) (قبادیان، ۱۳۹۰: ۱۰۹)

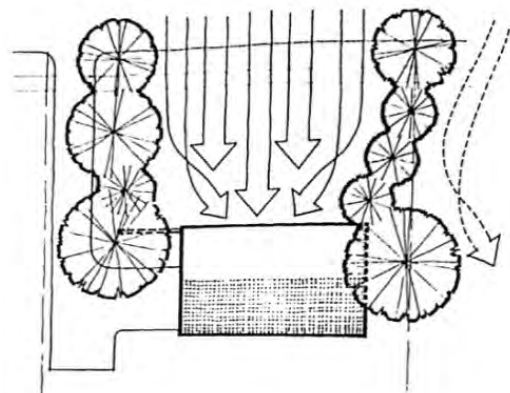
- طراحی صحیح

این طرح امکان گردش آزاد هوا در پشت و قیف هوا را در جلو می دهد . راهرو های باریک در طرفین باعث افزایش سرعت باد می شوند و مکان خوبی برای ایوان یا سکو می باشد.

(شکل شماره ۵) (قبادیان، ۱۳۹۰: ۱۰۹)



شکل شماره (۵)



شکل شماره (۴)

۱-۵-۴- درب ها و پنجره ها در جهتی نصب شوند تا نسیم های تابستانی براحتی وارد گردند.

تأثیر نوع پنجره ها بر روی تهویه دوطرفه پنجره ها را در رابطه با جریان هوا می توان به دو گروه تقسیم کرد :

۱-۴-۶- پنجره های لولادار که موجب انحراف یا چرخش جریان هوای ورودی می شوند.

۲-۴-۶- پنجره های کشویی و دوبله آویزان که روی سطح قاب پنجره حرکت می کنند و از این رو موجب انحراف جریان هوا نمی شوند. (قبادیان، ۱۳۹۰: ۲۱۱)

۱-۵-۵- جهت هدایت بادهای تابستانی در داخل ساختمان از دیوارهای الحاقی، پیش آمدگی و کرکره استفاده

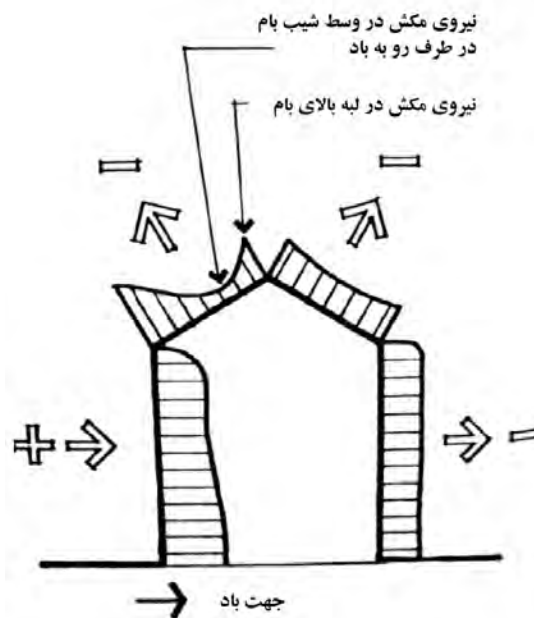
شود. (قبادیان، ۱۳۹۰: ۲۱۱)

- پیش آمدگی بام باعث حبس هوا در زیر آن و در نتیجه افزایش فشار هوا می شود. این فشار باعث وزش نسیم به داخل خانه می گردد.

- جان پناه پشت بام سطح دیوار (سد) جلوی باد را افزایش داده و در نتیجه فشار هوا بر روی دیوار زیادتر خواهد شد.

۱-۵-۶- از هواکش های سقفی جهت تهویه عمودی هوا استفاده شود

حوزه مکش که بر روی یک ساختمان آزمایش شده، دلالت بر وجود فشار منفی (مکش) در روی لبه بالایی بام دارد که محل خوبی برای نصب هواکش های سقفی است. باید متذکر شد که کل بام تحت اثر فشار منفی می باشد. شیب بام ۳۰ درجه است. برای بام با شیب بیشتر (۴۵) از هواکش های بلند استفاده می شود. (شکل شماره ۶)



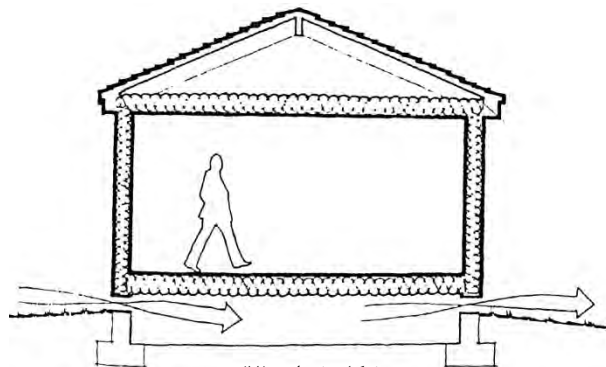
شکل شماره (۶)

۱-۵-۷- شکل و جهت دادن به بدنه ساختمان برای به حد اکثر رساندن استفاده از نسیم تابستان

ساختمان در مقابل جریان هوا مانند سد عمل می کند. در داخل ساختمان هایی با مقیاس مسکونی، نمای بلندتر باعث فشار بیشتر و در نتیجه تهویه بهتر در داخل بنا می شود. (قبادیان، ۱۳۹۰:۱۲۹)

۱-۵-۸- استفاده از زیرزمین یا گریه رو به عنوان منطقه حائل بین فضای داخلی و زمین

با ساختن زیرزمین با فضای گریه رو در زیر ساختمان میتوان اتلاف هدایت حرارتی کف بنا به زمین را کاهش داد. در مناطق شمالی که خاک بسیار سر می باشد بهتر است عایق حرارتی در کف زمین نصب شود به طور کلی عایق حرارتی باید در قسمت بالایی زیرزمین نصب شود خصوصاً قسمتی که با هوای آزاد تماس دارد. (شکل شماره ۷) (قبادیان، ۱۳۹۰:۱۳۶)



شکل شماره (۷)



۱-۵-۹- سایه بان های طبیعی

در گذشته، به دلایل عمیق تری به جز ایجاد زیبایی طبیعی، ساختمان را با شاخ و برگ درختان احاطه می کردند. درخت علاوه بر ارضای نیاز غریزی در امان بودن، تأثیر فراوانی در محیط فیزیکی بر جای می گذارد. درختان می توانند عامل مؤثری در ایجاد فضاهای خصوصی باشند و در عین حال، تا حد زیادی از شدت نور آزار دهنده ی آفتاب بکاهند. سطح چسبیده و زیر برگ درختان گرد و غبار هوا را جذب می کند و آن را تمیز نگه می دارد. اگر درختان به طور انبوه و فشرده کاسته شوند. تأثیر زیادی در کنترل و کاهش صدا نیز خواهند داشت. (کسمایی، ۱۳۹۱:۵۴)

۱-۵-۱۰- ارتفاع ساختمان

ارتفاع ساختمان از سطح زمین یکی از عوامل تعیین کننده میزان فشار باد بر ساختمان و در نتیجه تعیین کننده میزان استفاده از باد در ایجاد تهویه طبیعی در آن ساختمان است. ساختمان هایی که بلندتر از درختان و ساختمان های اطراف خود هستند شرایط بهتری از نظر ایجاد تهویه طبیعی نسبت به سایر ساختمانها دارند. برج های مرتفع که از ساختمانهای کوتاه اطرافشان خیلی بلندتر هستند نه تنها خود از شرایط تهویه مناسبی برخوردارند بلکه شرایط تهویه ساختمانهای اطراف خود را نیز بهبود می بخشند. اما این ساختمانها در زمستان در برابر وزش باد و بارندگی قرار دارند و از این نظر باید تدابیری اتخاذ نمود که از نفوذ آب باران به داخل دیوارها جلوگیری به عمل آید. (کسمایی، ۱۳۹۱:۷۸)

۲- نتیجه گیری

برای رسیدن به معماری پایدار در اقلیم معتدل و مرطوب، بدون شک توجه به اقلیم مقوله ی مهمی است که می بایست مورد بررسی قرار گیرد. در این بین سیرکولاسیون هوا در ساختمان یکی از عوامل بسیار مهمی است که با توجه به رطوبت بالا در این مناطق می بایست مورد توجه قرار گیرد. برای رسیدن به این مهم، مهمترین عواملی که می بایست در نظر گرفته شوند توجه به بادهای مطلوب و نامطلوب منطقه، همچنین ناهموازی های منطقه و در نهایت تعیین فرم در جهت بهره گیری هر چه بهتر از بادهای مطلوب است.

در مناطق مرطوب، طرح ساختمان باید امکان ایجاد کوران در تمام اتاقها را فراهم سازد. از این رو، ساختمانهایی که شامل آپارتمانهایی با یک سطح خارجی-آن هم در منطقه مکش(پشت به آفتاب) هستند، برای این مناطق مناسب نیست. به طور کلی بهره گیری از پلان های کاملاً باز و بدون دیوار بهترین طریقه استفاده از جریان هوا در اقلیم معتدل و مرطوب است. ولی این کار فقط در آپارتمان های کوچک و یا قسمت هایی از خانه که اشراف اهمیت ندارند، ممکن است. نصب پنجره هایی با شیشه های کدر و درب ها و دیوارهایی که روی آن دریچه های تهویه هوا نصب شده است در عین اینکه مانع از اشراف اتاقهای می شوند، جریان هوا را مسدود نمی کنند. با بهره گیری از اصول و استفاده از تهویه طبیعی در داخل بنا می توان استفاده از تاسیسات الکتریکی و مکانیکی در داخل بنا را به شکل قابل توجهی کم کرد. که این خود گامی رو به جلو در راه دستیابی معماری پایدار به حساب می آید.

۳- پیشنهادهایی برای پژوهش های بعدی

با توجه به نتایج به دست آمده در این مقاله، در پژوهش های بعدی پیشنهاد می شود تا نتایج آماری از میزان اتلاف انرژی در نتیجه رعایت نکردن اصول تهویه و سیرکولاسیون هوا در یک بنای معماری در یکی از شهرهای با اقلیم معتدل و مرطوب از جمله شهرستان آمل به دست آید.



تشکر و قدردانی

این مقاله از پایان نامه دانشجویی منتج شده است و نویسنده مسئول آن بهنام خیری می باشد. از اساتید راهنما (جناب مهندس حمیدرضا ناصر نصیر) و مشاور (جناب دکتر وحید شالی امینی) در راهنمایی و مشاوره اینجانب بهنام خیری کمال تشکر و قدردانی را می نمایم.

مراجع

۱. زندیه، مهدی، پروردی نژاد، سمیرا، «توسعه پایدار ومفاهیم آن در معماری مسکونی ایران»، مجله مسکن و محیط روستا، ص ۲ - ۲۱، ۱۳۸۹.
۲. قیاسوند، جواد، «تعامل معماری و انرژی های نو (پایدار)»، نشریه راه و ساختمان ، شماره ۳۸، ۱۳۸۵.
۳. کنت لبز، دونالد واتسون، وحید قبادیان (مترجم)، طراحی اقلیمی ، اصول نظری و اجرایی کاربرد انرژی در ساختمان ، محمد فیض مهدوی (مترجم) ، نشر: دانشگاه تهران ، ۱۳۹۰
۴. مرتضی کسمائی ، اقلیم و معماری ؛ ویراسته‌ی محمد احمدی نژاد؛ نشر: اصفهان: خاک، آ، ۱۳۹۱.
۵. ملت پرست، محمد، «معماری پایدار در شهرهای کویری ایران»، نشریه آرمانشهر، شماره ۳، ۱۳۸۸.
۶. وب سایت همشهری آنلاین (<http://hamshahrionline.ir>)